

عنوان مقاله:

ضایعات پاتولوژیک کبدی در ماهی هامور معمولی *Epinephelus coioides* قرار گرفته در معرض بنزوالفاپایرن

محل انتشار:

فصلنامه علوم و فنون دریایی، دوره 13، شماره 1 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

مریم خانیان - دانشگاه علوم و فنون دریایی خرمشهر

نگین سلامات - دانشگاه علوم و فنون دریایی خرمشهر

علیرضا صفاهیه - دانشگاه علوم و فنون دریایی خرمشهر

عبدالعلی موحدی نیا - دانشگاه علوم و فنون دریایی خرمشهر

خلاصه مقاله:

بنزوالفاپایرن (BaP)، آلاینده محیطی جهانی که در هوا، آب و رسوب وجود دارد، BaP به راحتی از طریق تمام مسیرهای تماسی جذب شده و قادر به عبور از غشاء پلاسمایی بیشتر انواع سلول ها می باشد. تحقیق حاضر جهت مطالعه اثرات BaP بر ساختار بافتی کبد ماهی هامور معمولی *Epinephelus coioides* قرار گرفته در معرض غلظت های مختلف BaP صورت گرفت. برای این منظور ۱۰۰ عدد ماهی هامور معمولی (میانگین وزنی 183 ± 5 گرم و میانگین طولی 20 ± 1 سانتیمتر) پس از طی ۱ هفته سازش با شرایط آزمایشگاهی، به مدت ۱۴ روز با غلظت های مختلف بنزوالفاپایرن (۲۰، ۲۰۰ و 200 mg/kg) و به صورت درون صفاقی تزریق شدند. در روزهای ۰، ۲، ۷ و ۱۴ قطعاتی به ضخامت ۵/۰ سانتیمتر از بافت کبد جهت مطالعات هیستوپاتولوژیک اخذ و در محلول فرمالین بافر ۱۰٪ تثبیت شد. مقاطعی به ضخامت ۵ میکرومتر از بافت ها تهیه گردیده و با رنگ همانوکسیلین و اتوزین برای بررسی با میکروسکوپ نوری رنگ آمیزی شدند. در بافت کبد ماهیان گروه های کنترل و کنترل حلال ضایعه پاتولوژیکی مشاهده نشد. از جمله ضایعات بافتی ایجاد شده در طول دوره آزمایش می توان به واکوئولاسیون هیپاتوسیت ها، افزایش مراکز ملانوماکروفاژی، اتساع فضای دیس و اتساع سینوزوئیدی، نکروز کانونی، هیپرتروفی سلول های کبدی، مرز نشینی هسته و دژنراسیون سلول های کبدی اشاره کرد. در تمام روزها شدت و وسعت ضایعات مشاهده شده، با افزایش غلظت افزایش می یافت. بیشترین آسیب های بافتی ایجاد شده در بافت کبد تیمار 200 mg/kg BaP در روز هفتم آزمایش مشاهده شد.

کلمات کلیدی:

پاتولوژی، بافت کبد، بنزوالفاپایرن، ماهی هامور معمولی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1587147>

